

LA/Petri Jääskinen/AN

7.1.1985

Työeläkelaitoksille

TYÖELÄKKEISIIN VIIVÄSTYMISAJALTA MAKSETTAVA KOROTUS

Tasavallan presidentin esittelyssä 21.12.1984 vahvistettiin lait työntekijäin eläkelain, merimieseläkelain, tapaturmavakuutuslain ja liikennevakuutuslain muuttamisesta.

Lainmuutosten mukaan eläkkeen tai muun etuuden viivästyessä vakuutus- ja eläkelaitokset ovat velvollisia maksamaan eläkkeen, etuuden tai henkilöön kohdistuneesta vahingosta suoritettavan korvauksen korotettuna. Korotus vastaa 16 prosentin viivästyskorkoa.

Eläkelaitoksille on yleiskirjeen 7/84 liitteenä lähetetty hallituksen esitys edellä mainittujen lakien muuttamisesta. Nyt vahvistetut lait eroavat eräiltä osin hallituksen esityksestä. Eläkelaitoksille toimitetaan myöhemmin lain muutosten soveltamista koskeva yleiskirje.

Lait tulevat voimaan 1.4.1985.

ELÄKETURVAKESKUS

LIITTEET

Laki työntekijäin eläkelain muuttamisesta
Laki merimieseläkelain muuttamisesta
Laki tapaturmavakuutuslain muuttamisesta
Laki liikennevakuutuslain muuttamisesta

Laki

työntekijäin eläkelain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 1984

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 8 päivänä heinäkuuta 1961 annettuun työntekijäin eläkelakiin (395/61) uusi näin kuuluva 19 d §:

Eläkkeen hakeminen ja maksaminen

19 d §

Tämän lain mukaisen eläkkeen tai muun etuuden viivästyessä eläkelaitoksen on maksettava viivästynyt eläke tai muu etuus viivästysajalta korotettuna. Etuuden korotus on vuotta kohden laskettuna 16 prosenttia. Velvollisuus maksaa etuus korotettuna ei kuitenkaan koske sitä osaa etuudesta, joka suoritetaan toiselle lakisääteistä vakuutusta harjoittavalle vakuutus- tai eläkelaitokselle taikka sosiaalivakuutustoimikunnalle tai työttömyyskassalle, ellei kysymys ole 19 c §:ssä tarkoitettusta suorituksesta.

Etuuden korotus lasketaan viivästysajan jokaiselta päivältä, ei kuitenkaan ajalta ennen kuin kolme kuukautta on kulunut sen kalenterikuukauden päättymisestä, jona etuudensaaja on esittänyt eläkelaitokselle vaatimuksensa sekä etuuden perustetta ja määrää koskevan sellaisen selvityksen kuin häneltä kohtuudella voidaan vaatia ottaen huomioon myös eläkelaitoksen mahdollisuudet hankkia selvitys. Saman päätöksen perusteella myöhemmin suoritettavalle etuuserälle korotus kuitenkin lasketaan eräpäivästä. Milloin eläkelaitoksen antamaan päätökseen on haettu muutosta, voi muutoksenhakuelin määrätä, että korotus lasketaan myöhemmästä ajankohdasta, jos eläkelaitos osoittaa muutoksenhaun aikana tapahtuneen oleellisen muutoksen etuudensaajan olosuhteissa.

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 1984

Milloin etuutta ei ole voitu etuudensaajasta johtuvasta syystä maksaa oikeassa ajassa, eläkelaitos ei ole velvollinen maksamaan etuutta korotettuna pitemmältä ajalta kuin siitä päivästä, jona este eläkelaitoksen tieteen on lakannut. Jos etuuden suorittaminen viivästyy lain säännöksen johdosta taikka yleisen liikenteen tai maksuliikenteen keskeytymisen taikka muun senkaltaisen ylivoimaisen esteen vuoksi, eläkelaitos ei ole velvollinen maksamaan etuutta korotettuna tällaisen esteen aiheuttamalta viivästysajalta.

Etuuden korotusta, jonka määrä on pienempi kuin 15 markkaa, ei ole maksettava. Edellä sanottua markkamäärää tarkistetaan vuosittain 9 §:ssä säädetyn palkkaindeksiluvun mukaan. Tarkistettu markkamäärä pyöristetään lähimmäksi täydeksi markaksi.

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarvittaessa eläkelaitoksille ohjeita tämän pykälän soveltamisesta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1985.

Tätä lakia ei sovelleta asiaan, joka ennen tämän lain voimaantuloa on tullut vireille eläkelaitoksessa. Säännöksiä etuuden korotuksesta on kuitenkin sovellettava sellaiseen 19 d §:n 2 momentissa tarkoitettuun etuuserään, jonka eräpäivä on lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Tämän lain 19 d §:n 4 momentissa säädetty markkamäärä vastaa vuodelle 1984 vahvistettua palkkaindeksilukua.

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Ministeri Matti Puhakka

Laki

merimieseläkelain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 1984

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 26 päivänä tammikuuta 1956 annettuun merimieseläkelakiin (72/56) uusi näin kuuluva 63 a §:

63 a §

Tämän lain mukaisen eläkkeen tai muun etuuden viivästyessä eläkekassan on maksettava viivästynyt eläke tai muu etuus viivästysajalta korotettuna. Etuuden korotus on vuotta kohden laskettuna 16 prosenttia. Velvollisuus maksaa etuus korotettuna ei kuitenkaan koske sitä osaa etuudesta, joka suoritetaan toiselle lakisääteistä vakuutusta harjoittavalle vakuutus- tai eläkelaitokselle taikka sosiaalivakuutuslaitokunnalle tai työttömyyskassalle.

Etuuden korotus lasketaan viivästysajan jokaiselta päivältä, ei kuitenkaan ajalta ennen kuin kolme kuukautta on kulunut sen kalenterikuukauden päättymisestä, jona etuudensaaja on esittänyt eläkekassalle vaatimuksensa sekä etuuden perustetta ja määrää koskevan sellaisen selvityksen kuin häneltä kohtuudella voidaan vaatia ottaen huomioon myös eläkekassan mahdollisuudet hankkia selvitys. Saman päätöksen perusteella myöhemmin suoritettavalle etuuserälle korotus kuitenkin lasketaan eräpäivästä. Milloin eläkekassan hallituksen antamaan päätökseen on haettu muutosta, voi muutoksenhakuelin määrätä, että korotus lasketaan myöhemmästä ajankohdasta, jos eläkekassa osoittaa muutoksenhaun aikana tapahtuneen oleellisen muutoksen etuudensaajan olosuhteissa.

Milloin etuutta ei ole voitu etuudensaajasta johtuvasta syystä maksaa oikeassa ajassa, elä-

kekassa ei ole velvollinen maksamaan etuutta korotettuna pitemmältä ajalta kuin siitä päivästä, jona este eläkekassan tieteen on lakannut. Jos etuuden suorittaminen viivästyy lain säännöksen johdosta taikka yleisen liikenteen tai maksuliikenteen keskeytymisen taikka muun senkaltaisen ylivoimaisen esteen vuoksi, eläkekassa ei ole velvollinen maksamaan etuutta korotettuna tällaisen esteen aiheuttamalta viivästysajalta.

Etuuden korotusta, jonka määrä on pienempi kuin 15 markkaa, ei ole maksettava. Edellä sanottua markkamäärää tarkistetaan vuosittain työntekijäin eläkelain 9 §:ssä säädetyn palkkaindeksiluvun mukaan. Tarkistettu markkamäärä pyöristetään lähimmäksi täydeksi markaksi.

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarvittaessa eläkekassalle ohjeita tämän pykälän soveltamisesta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1985.

Tätä lakia ei sovelleta asiaan, joka ennen tämän lain voimaantuloa on tullut vireille eläkekassassa. Säännöksiä etuuden korotuksesta on kuitenkin sovellettava sellaiseen 63 a §:n 2 momentissa tarkoitettuun etuuserään, jonka eräpäivä on lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Tämän lain 63 a §:n 4 momentissa säädetty markkamäärä vastaa vuodelle 1984 vahvistettua palkkaindeksilukua.

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 1984

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Ministeri

Matti Puhakka

Laki

tapaturmavakuutuslain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 1984

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 20 päivänä elokuuta 1948 annettuun tapaturmavakuutuslakiin (608/48) uusi näin kuuluva 60 a §:

60 a §

Tämän lain mukaisen korvauksen viivästyessä vakuutuslaitoksen on maksettava viivästynyt korvaus viivästysajalta korotettuna. Korvauksen korotus on vuotta kohden laskettuna 16 prosenttia. Velvollisuus maksaa korvaus korotettuna ei kuitenkaan koske lakisääteistä vakuutusta harjoittavien vakuutus- tai eläkelaitosten välisiä yhteensovituksien eikä takautumisoikeuteen perustuvia suorituksia.

Korvauksen korotus lasketaan viivästysajan jokaiselta päivältä, ei kuitenkaan ajalta ennen kuin kolme kuukautta on kulunut sen kalenterikuukauden päättymisestä, jona vakuutuslaitos sai korvauksen perustetta ja määrää koskevan sellaisen selvityksen kuin kohtuudella voidaan vaatia ottaen huomioon myös vakuutuslaitoksen mahdollisuudet hankkia selvitys. Saman päätöksen perusteella myöhemmin suoritettavalle korvauserälle korotus kuitenkin lasketaan eräpäivästä. Milloin vakuutuslaitoksen antamaan päätökseen on haettu muutosta, voi muutoksenhakuelin määrätä, että korotus lasketaan myöhemmästä ajankohdasta, jos vakuutuslaitos osoittaa muutoksenhaun aikana tapahtuneen oleellisen muutoksen korvauksensaajan olosuhteissa.

Milloin korvausta ei ole voitu korvauksensaajasta johtuvasta syystä maksaa oikeassa ajassa, vakuutuslaitos ei ole velvollinen maksamaan kor-

vausta korotettuna pitemmältä ajalta kuin siitä päivästä, jona este vakuutuslaitoksen tieteen on lakannut. Jos korvauksen suorittaminen viivästyy lain säännöksen johdosta taikka yleisen liikenteen tai maksuliikenteen keskeytymisen taikka muun senkaltaisen ylivoimaisen esteen vuoksi, vakuutuslaitos ei ole velvollinen maksamaan korvausta korotettuna tällaisen esteen aiheuttamalta viivästysajalta.

Korvauksen korotusta, jonka määrä on pienempi kuin 15 markkaa, ei ole maksettava. Edellä sanottua markkamäärää tarkistetaan vuosittain työntekijäin eläkelain 9 §:ssä säädetyn palkkaindeksiluvun mukaan. Tarkistettu markkamäärä pyöristetään lähimmäksi täydeksi markaksi.

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarvittaessa vakuutuslaitoksille ohjeita tämän pykälän soveltamisesta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1985.

Tätä lakia ei sovelleta asiaan, joka ennen tämän lain voimaantuloa on tullut vireille vakuutuslaitoksessa. Säännöksiä korvauksen korotuksessa on kuitenkin sovellettava sellaiseen 60 a §:n 2 momentissa tarkoitettuun korvauserään, jonka

eräpäivä on lain voimaantulopäivänä tai sen jäl-
keen.

Tämän lain 60 a §:n 4 momentissa säädetty

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 1984

markkamäärä vastaa vuodelle 1984 vahvistettua
palkkaindeksilukua.

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Ministeri

Matti Puhakka

Laki

liikennevakuutuslain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 1984

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 26 päivänä kesäkuuta 1959 annetun liikennevakuutuslain (279/59) 12 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 31 päivänä toukokuuta 1974 annetussa laissa (421/74), sekä
lisätään lakiin uusi 12 a § seuraavasti:

12 §

Jos korvausta vaaditaan liikennevakuutuksesta korvattavan vahingon johdosta moottoriajoneuvon omistajalta, kuljettajalta tai matkustajalta muun kuin tämän lain nojalla, on korvaus kuitenkin tuomittava vakuutusyhtiön vastuusta voimassa olevien säännösten mukaisesti ja siitä riippumatta, onko hänellä vahingonkärsineeltä myös saaminen. Näin tuomittu määrä saadaan periä vain asianomaiselta vakuutusyhtiöltä, joka vapautuu vastuusta maksamalla korvauksen vahingonkärsineelle. Vakuutuksesta on suoritettava myös korvaus vahingonkärsineelle maksettavaksi tuomituista oikeudenkäyntikuluista sekä korvauksen korotusta ja viivästyskorkoa siten kuin 12 a §:ssä säädetään.

12 a §

Tämän lain mukaisen henkilöön kohdistuneesta vahingosta suoritettavan korvauksen viivästys-
sä vakuutusyhtiön on maksettava viivästynyt korvaus viivästysajalta korotettuna. Korvauksen korotus on vuotta kohden laskettuna 16 prosenttia. Velvollisuus maksaa korvaus korotettuna ei kuitenkaan koske lakisääteistä vakuutusta harjoittavien vakuutus- tai eläkelaitosten välisiä yhteenso-

vitukseen eikä takautumisoikeuteen perustuvia suorituksia.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu korvauksen korotus lasketaan viivästysajan jokaiselta päivältä, ei kuitenkaan ajalta ennen kuin kolme kuukautta on kulunut sen kalenterikuukauden päättymisestä, jona vahingonkärsinyt on esittänyt vakuutusyhtiölle vaatimuksensa sekä korvauksen perustetta ja määrää koskevan sellaisen selvityksen kuin häneltä kohtuudella voidaan vaatia ottaen huomioon myös vakuutusyhtiön mahdollisuudet hankkia selvitys. Saman päätöksen perusteella myöhemmin suoritettavalle korvauserälle korotus kuitenkin lasketaan eräpäivästä.

Milloin korvausta ei ole voitu vahingonkärsineestä johtuvasta syystä maksaa oikeassa ajassa, vakuutusyhtiö ei ole velvollinen maksamaan korvausta korotettuna pitemmältä ajalta kuin siitä päivästä, jona este vakuutusyhtiön tieteen on lakannut. Jos korvauksen suorittaminen viivästyy lain säännöksen johdosta taikka yleisen liikenteen tai maksuliikenteen keskeytymisen taikka muun senkaltaisen ylivoimaisen esteen vuoksi, vakuutusyhtiö ei ole velvollinen maksamaan korvausta korotettuna tällaisen esteen aiheuttamalta viivästysajalta.

Korvauksen korotusta, jonka määrä on pienempi kuin 15 markkaa, ei ole maksettava. Edellä sanottua markkamäärää tarkistetaan vuosittain työntekijäin eläkelain (395/61) 9 §:ssä säädetyn palkkaindeksiluvun mukaan. Tarkistettu markkamäärä pyöristetään lähimmäksi täydeksi markaksi.

Omaisuuteen kohdistuneesta vahingosta suoritettavalle korvaukselle on maksettava viivästyskorkoa noudattaen vastaavasti, mitä korkolaisissa (633/82) on säädetty viivästyskorosta korvausvelalle. Korkolain säännöksistä ei kuitenkaan voida poiketa viivästyskorkoon oikeutetun vahingoksi.

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarvittaessa vakuutusyhtiöille ohjeita tämän pykälän soveltamisesta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1985.

Tätä lakia ei sovelleta asiaan, joka ennen tämän lain voimaantuloa on tullut vireille vakuutusyhtiössä taikka jossa ennen lain voimaantuloa on pantu vireille korvauksen suorittamista koskeva kanne tai esitetty oikeudenkäynnin aikana korvauksen suorittamista koskeva vaatimus. Säännöksiä korvauksen korotuksesta on kuitenkin sovellettava sellaiseen 12 a §:n 2 momentissa tarkoitettuun korvauserään, jonka eräpäivä on lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Tämän lain 12 a §:n 4 momentissa säädetty markkamäärä vastaa vuodelle 1984 vahvistettua palkkaindeksilukua.

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 1984

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Ministeri Matti Puhakka